

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 32-A DUPĂ RUSALII
(a lui Zaheu)

†) SFINȚII TREI IERARHI:
VASILE CEL MARE, GRIGORIE
TEOLOGUL ȘI IOAN GURĂ DE AUR;
SF. SFINȚIT MC. IPOLIT, EPISCOPUL
ROMEI

Zaheu vameșul, model de pocăință

Sfântul Ioan Gură de Aur se întreabă „Cine poate fi mai rău decât vameșul? Negustor al nenorocirilor celorlalți, uzurpator al ostanelilor străine, părtaș al câștigurilor altora, părtinitor faimos, legiuitor păcătos.” (Problemele vieții, pag.80)

În casa unui asemenea om ne spune Sfântul Evanghelist Luca că a intrat Mântuitorul când se afla la Ierihon.

De ce a intrat în acea casă?

Pentru că Zaheu dorea să-L cunoască, iar Mântuitorul Iisus Hristos i-a cunoscut gândurile. Întâlnirea dintre Zaheu vameșul și Mântuitorul Iisus Hristos a însemnat pentru Zaheu începutul unei alte vieți, viața în Hristos.

Dumnezeu l-a cercetat pe pe Zaheu și Zaheu s-a cercetat pe sine. Când s-a cercetat Zaheu și-a dat seama că înăuntrul său era o totală neorânduială, era stăpânit de rău. Și de îndată a hotărât să-și mărturisească în fața tuturor decizia luată: „Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am nedreptățit pe cineva cu ceva, întorc împătrit.” (Luca 19, 8)

Și ce cuvânt dumnezeiesc a putut să audă: „Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, căci și acesta este fiu al lui Avraam.” (Luca 19, 9)

De atunci Zaheu vameșul a rămas model de pocăință pentru noi toți. Se cuvine dar ca să ne cercetăm și noi precum s-a cercetat și Zaheu vameșul și să punem odată pentru totdeauna început bun ca să putem spune ca și dumnezeiescul Pavel „de acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine”. Amin! ❀

Părintele Dinu

Sfinții Trei Ierarhi:

VASILE CEL MARE, GRIGORIE TEOLOGUL ȘI IOAN GURĂ DE AUR

Astăzi cinștim o treime de arhieriei, care prin viața lor au marcat cultura umanității și viața Bisericii. Sfântul Vasile cel Mare s-a născut în anul 330 și a murit în anul 379; Sfântul Grigorie Teologul s-a născut în anul 329 și a murit în anul 389; iar Sfântul Ioan Gură de Aur s-a născut în anul 347 și a murit în anul 407, după Sinodul de la Stejar.

Au fost buni cunoscători ai Sfintei Scripturi, cu aleasă cultură bisericicească și profană. Sfântul Vasile cel Mare a scris Hexaimeronul, adică comentarii la Cartea Facerii și comentarii la Psalmii lui David, unic în viața Bisericii. Sfântul Ioan Gură de Aur a scris comentarii la Evanghelia după Matei, comentarii la epistolele pauline și sobornicești, cunoscut dascăl al pocăinței și al milosteniei. Iar Sfântul Grigorie de Nazianz, supranumit Teologul, era un mare filosof. A scris cinci cuvântări despre Dumnezeu, care au pus în evidență aleasa sa cultură și deplină învățatură despre Sfânta Treime. Gândirea acestor părinți a marcat Sinoadele Ecumenice din Biserica.

Au înnoit viața Bisericii, vorbindu-le oamenilor despre Dumnezeu și despre viața creștină, despre lupta creștinului cu patimile și despre virtuțile creștine. Au contribuit la căderea păgânismului și au biruit toate ereziile marcate de gândirea

lui Arie, Macedonie și Eutihie care atacau dogma trinitară. Au vorbit despre importanța faptelor bune în viața Bisericii și au dat exemplu de grijă de bătrâni, de orfani, de văduve, instituind primele locașuri de caritate creștină.

Mari liturghisitori și iubitori de rânduială în viața Bisericii (Regulile mari și mici ale Sfântului Vasile cel Mare), au lăsat canoane pentru îndreptarea oamenilor. Au fost asceți prin excelență și au întemeiat mănăstiri.

Au fost mari dascăli, drept pentru care în anul 1936 Biserica a rânduit ca toate instituțiile de învățământ teologic să-i aibă ca ocrotitori. Iar din veacul al XI-lea a hotărât Biserica să fie cinștiți toți cei trei împreună, pentru că aveau același ideal creștin.

Au iubit turma lui Dumnezeu și Biserica Lui până în ultima clipă a vieții lor. Au trăit cum au învățat și au învățat cum au trăit. ❀

Părintele Dinu

SFINȚII PĂRINȚI AI BISERICII ORTODOXE

Părinții Bisericii, prin viața și activitatea lor, au meritat și au primit de la Biserică titlul de Părinte al ei. Ei se numesc și Sfinți Părinți, Părinți ai Bisericii sau Părinți bisericești. Încă din primele secole creștine, aceste numiri au desemnat autoritatea supremă a acestora în materie de ortodoxie a credinței. Părinții, mari dascăli și învățători, sunt reprezentanții normativi ai tradiției doctrinare a Bisericii, care au avut și o uriașă experiență duhovnicească, iar ortodoxia credinței și viețuirea sfântă au însoțit scrierile și întreaga lor activitate.

Patologia este disciplina teologică care se ocupă cu studiul vieții, operei și învățăturilor Sfinților Părinți și scriitorilor bisericești din primele opt veacuri ale erei noastre. Patologiei i se mai spune și „Patristică”. Autorii operelor patristice se împart în mai multe categorii, dintre care cei mai însemnați sunt Părinții, Părinții bisericești sau Sfinții Părinți. Apoi urmează scriitorii bisericești, iar o treia categorie o formează scriitorii creștini.

Autoritatea numirii unui Sfânt Părinte

Unui Părinte bisericesc Biserica îi acordă de regulă în mod expres acest titlu în Sinoadele Ecumenice. De aceea, Părinții bisericești sunt numai acele persoane pe care le-a decretat vreun Sinod Ecumenic drept Părinți bisericești. Se mai consideră drept Părinți bisericești și aceia de care nu s-a ocupat nici un Sinod Ecumenic, dar pe care i-au numit Părinți bisericești ceilalți Părinți bisericești, decretați de Sfintele Sinoade.

Despre Părinți bisericești sau Sfinți Părinți vorbim, în mare, numai până în secolul al VIII-lea, fiindcă din acest secol nu s-au mai ținut Sinoade Ecumenice, care să acorde acest titlu.

Perioada patristică

Numele de „Sfinți Părinți” sau „Părinți bisericești” nu-l putem da, în sens patristic,

decât celor din vechime, care au îndeplinit condițiile de sfințenie a vieții, de aprobare a Bisericii, de dreaptă învățătură și de vechime. A numi sau a vorbi azi despre unul sau altul din trăitorii duhovnicești, fie ei episcopi, preoți sau călugări cu viață îmbunătățită ca fiind „Sfinți Părinți”, a-i cita ca normativi, este departe de adevăr. Desigur, ei pot avea și sfințenia vieții și cunoaștere adâncă a adevărului teologic, dar nu îndeplinesc celelalte condiții.

Așadar, scriitorilor bisericești din primele opt secole li s-a dat denumirea de Părinți. Acest titlu era dat la început conducătorilor Bisericii, episcopilor, depozitari ai autorității doctrinare și disciplinare. Mai târziu, tratatele teologice și sinoadele din secolul al V-lea i-au numit așa și pe apărătorii credinței împotriva ereticilor.

Nu toți autorii creștini care au scris despre subiecte religioase sunt numiți Părinți ai Bisericii și fac obiectul Patologiei, ci doar aceia care au respectat regula stabilită de Sfântul Apostol Pavel, „depositum custodi” (n.r. - bun încredințat spre păstrare) (I Tim 6, 20), vor putea să fie invocați ca o autoritate sigură de către creștinii din alte epoci.

Cum îi deosebim pe Sfinții Părinți?

Numele de Părinte bisericesc sau Părinte al Bisericii sau Sfânt Părinte se cuvine totuși, în mod strict, doar scriitorilor care

îndeplinesc următoarele patru condiții: doctrină ortodoxă, adică învățătura lor să reflecte fidel doctrina Bisericii; viață sfântă, ca realizare practică a ortodoxiei învățăturilor sale; aprobarea Bisericii; și în fine, vechime, adică încadrarea autorului în limitele celor opt secole creștine, până la Sinodul al VIII-lea Ecumenic de la Niceea, anul 787.

Sfinți Părinți sunt numai acei scriitori bisericești care au demonstrat că învățătura pe care o propovăduiesc o au prin inspirația Duhului Sfânt, pe Care L-a promis Domnul Apostolilor, când le-a făgăduit că le va trimite pe Duhul Sfânt (In 15, 16), Care îi va povățui și-i va învăța tot adevărul, împărtășindu-le învățătura lui Hristos, a Cuvântului divin, Cel ce este cu ei până la sfârșitul veacurilor.

Sfinți Părinți au fost aleși mai cu seamă dintre episcopi

De trimiterea Duhului Sfânt i-a asigurat Domnul nostru Iisus Hristos pe Apostoli și pe urmașii acestora, episcopii și preoții. De aceea, și Sfinții Părinți au fost aleși cu precădere dintre episcopi, mai rar dintre preoți (Sfântul Ioan Damaschin) și numai în mod excepțional dintre diaconi (Sfântul Efrem Sirul). Dintre laici nu sunt Sfinți Părinți. Iustin Martirul și Filosoful, de exemplu, un însemnat Scriitor bisericesc, poartă titlul de Sfânt ca martir, nu ca Părinte bisericesc.

Sfinții Apostoli pot fi considerați ca cei dintâi Sfinți Părinți ai Bisericii, pentru că ei întrunesc cu prisosință toate calitățile. Mai mult, ei formează o categorie superioară celei a Părinților bisericești, de aceea nu li se dă titlul acesta. Iar ucenicii imediați ai Apostolilor au un titlu de superioritate între Părinții bisericești, anume de Părinți Apostolici.

Sfinții Trei Ierarhi, prețuiți în mod deosebit

Dintre ceilalți Sfinți Părinți, Biserica îi cinstește cu titlul special de superioritate pe trei: Sfântul Vasile cel Mare († 379), Sfântul Grigorie de Nazianz († 390) și Sfântul Ioan Gură de Aur († 407), numindu-i mari învățători ai Bisericii. Titlul de Părinte nu se identifică pe deplin cu cel de Învățat (Înțelept) al Bisericii. Ei se bucură de o autoritate excepțională. Biserica Ortodoxă are, în mod special, respect pentru Sfântul Vasile cel Mare, Sfântul Grigorie de Nazianz și Sfântul Ioan Hrisostom, pe care îi numește și Învățați ecumenici. Biserica nu numai că îi numără între sfinții ei, ci îi numește și mari dascăli, adică îi așază între cei mai de seamă, cei mai destoinici tâlcuitori ai dumnezeieștilor învățături. ❀

ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI

La trecerea a 40 de zile de la sărbătorirea Nașterii Domnului Iisus Hristos, în data de 2 februarie, prăznuim Întâmpinarea Domnului de către Simeon, la Templul din Ierusalim. Plin de Duhul Sfânt, bătrânul cel drept îl primește în brațe cu negrăită bucurie pe Dumnezeu-Omul, arătându-ne că nu orice așteptare aduce mântuire și bucurie, ci doar așteptarea cu pregătire.

După trecerea a 40 de zile de la nașterea primului copil, Legea mozaică prevedea prezentarea la Cortul Sfânt, mai târziu la Templul din Ierusalim, cu o ofrandă, care să răscumpere pe întâiul născut care aparținea, de fapt, lui Dumnezeu. Ofrauda era un miel și un porumbel. Cei săraci, care nu aveau miel, puteau aduce o pereche de turturele sau doi pui de porumbel, dintre care unul simboliza ofrauda prin care se aducea mulțumire lui Dumnezeu pentru darul primit, iar celălalt era prețul de răscumpărare pentru copil, care ar fi trebuit să-și dedice viața slujirii lui Dumnezeu. În acest fel, oamenii mulțumeau pentru darul nașterii de prunci și mergeau cu pruncul acasă, lăsând la Templu, în locul lui, jertfa adusă.

Ajunși la templu, Maria și Iosif sunt întâmpinați de Simeon, un proroc înaintat în vârstă, care primise de la Dumnezeu încredințare că nu va muri până nu va vedea mântuirea promisă lui Israel. Tradiția creștină spune despre acesta că se îndoiește de prorocia nașterii din Fecioară (Isaia 7, 14) atunci când a tradus Scriptura și tocmai de aceea a trăit aproape trei sute de ani ca să vadă „mângâierea lui Israel”, care coincidea cu împlinirea prorociei odinioară contestate de el. Evanghelia ne spune că „Duhul lui Dumnezeu era asupra lui”, așa că a fost înștiințat la momentul potrivit ca să vină la templu. Am putea spune că nu el l-a întâmpinat pe Domnul la porțile locașului, ci că Dumnezeu l-a invitat la întâlnire, printr-o descoperire divină. Împlinirea profeției e marcată de Simeon prin rugăciunea „Acum slobozește”, care a rămas în cultul Bisericii, citindu-se la fiecare Vecernie, în amintirea celui care a văzut cu ochii săi mântuirea. Imnul lui Simeon lărgeste semantica

tradițională a termenului „Mesia”, care este atât „Unsul”, cât și „slava” lui Israel, dar totodată „Lumina” ce cheamă toate popoarele la descoperire, adică la ieșirea din întuneric și la mântuire. Cântarea lui Simeon e continuată de o prorocie „privată”, pe care bătrânul o face Maicii Domnului. Din aceasta aflăm că, deși Mântuitor al neamurilor, Pruncul Iisus va fi semn spre împotrivire, iar mulți din poporul ales vor cădea, necrezând în El, în timp ce alții se vor ridica.

Evanghelistul amintește și de văduva Ana, înaintată în vârstă în slujba Templului, care și ea a fost mișcată de Dumnezeu spre a participa la acest moment al primei veniri a Pruncului Mântuitor în locașul Tatălui. Rolul ei în finalul acestui pasaj biblic este acela de a întări adevărul vedeniei lui Simeon și de a proroci pe Mesia tuturor celor care îl așteptau să vină, mai ales celor statornici în credință până la bătrânețe.

Dacă dreptii Simeon și Ana ne sunt dați pildă în slujirea Domnului cu statornicie, de-a lungul unei întregi vieți, Dumnezeu ne este înfățișat de Evanghelist în credințioșia Sa: în aceea

Invitație la seară duhovnicească

Biserica „Șerban Vodă” reia seria conferințelor spirituale și a întâlnirilor duhovnicești, întrerupte, în urmă cu doi ani, din cauza impunerii restricțiilor în societate.

Anul acesta, 2022, este declarat în Patriarhia Română drept „Anul omagial al rugăciunii în viața Bisericii și a creștinului” și „Anul comemorativ al sfinților isihști Simeon Noul Teolog, Grigorie Palama și Paisie de la Neamț”.

Prin urmare, toate seriile duhovnicești ale parohiei noastre se vor afla și desfășura sub auspiciile acestui an omagial și comemorativ, mai cu seamă

că își ține cuvântul dat și trimite pe Fiul Său în lume, Care urmează să răscumpere întreaga umanitate, respectând totodată și legământul încheiat cu poporul Său în cele mai mici detalii, precum ritualurile tăierii împrejur, prezentării la templu, răscumpărării prin ofrande.

De la Simeon și Ana învățăm să fim prezenți atunci când Dumnezeu ne cheamă: ei nu au întârziat atunci când au primit încredințare de la Duhul că urmează să se întâlnească cu Mesia. Iar pentru că limba română permite și un astfel de înțeles, putem spune că Întâmpinarea Domnului nu înseamnă doar că cei doi bătrâni drepti l-au întâmpinat pe Domnul, ci și că, invers, Domnul i-a întâmpinat, pe treptele sanctuarului sfânt, pe cei doi slujitori aflați la apusul vieții pământești, dezlegându-i în pace de îndatoririle împlinite cu fidelitate.

Într-un oarecare sens, Întâmpinarea Domnului e sărbătoarea care este totdeauna împreună cu noi. Întâlnirea cu Dumnezeu a fiecăruia dintre noi are loc în fiecare minut, chiar și atunci când nu ne dăm seama de acest lucru. ❀

că biserica noastră îl are drept unul dintre ocrotitorii ei spirituali, adăpostindu-i și un fragment din sfintele sale moaște, pe Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț! Altfel spus, pentru parohia noastră este un an special, un an deosebit!

În acest context, prima noastră întâlnire va avea loc în seara duminicii de 06.02.2022, la orele 17,00, invitat fiind Părintele Prof. Univ. Dr. Emerit Ștefan Buchiu, care (ne) va vorbi despre „Importanța și semnificația isihismului ortodox în viața Sfinților Simeon Noul Teolog, Grigorie Palama și Paisie de la Neamț”. ❀

FIECARE RUGĂCIUNE ESTE O STRIGARE LA CER (II)

Modele de rugăciune stăruitoare
întâlnim în Sfânta Scriptură,
atât în Vechiul, cât și în Noul Testament.

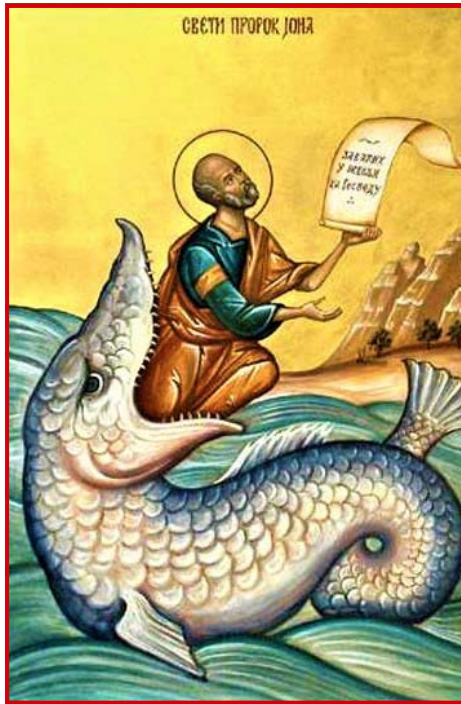
Continuăm în acest număr publicarea
unor fragmente dintr-un articol interesant
apărut în ziarul Lumina - Rugăciuni
strigătoare la cer – al PS Daniil,
Episcopul Daciei Felix.

❖ **Rugăciunea lui Moise în fața
Mării Roșii**, urmărit de oastea lui
faraon: „Atunci a zis Domnul către
Moise: «Ce strigi către Mine? Spune
fiilor lui Israel să pornească, iar tu
ridică-ți toiagul și-ți întinde mâna
asupra mării și o desparte și vor trece
fiii lui Israel prin mijlocul mării, ca pe
uscat»” (Ieșire 14, 15-16).

❖ **Rugăciunea lui Solomon de la
sfîntirea Templului** (III Regi 8, 12- 54),
când s-a pogorât foc din cer: „Când a
sfârșit Solomon rugăciunea, s-a pogorât
foc din cer și a mistuit arderea de tot și
jertfele, și slava Domnului a umplut
templul. Atunci n-au putut preoții să
intre în templul Domnului din pricina
slavei lui Dumnezeu care umpluse
templul. Și toți fiii lui Israel, văzând
cum s-a coborât focul și slava Domnului
peste templu, au căzut cu fața la pământ
pe pardoseală, s-au închinat și au slăvit
pe Domnul: «Că este bun, că în veac
este mila Lui!»” (II Cronici 7, 1-3).

❖ **Rugăciunea Sfântului Proroc
Ilie de pe Carmel**: „Iar la vremea jertfei
de seară, s-a apropiat Ilie prorocul și a
strigat la cer și a zis: «Doamne,
Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și
al lui Israel! Auzi-mă Doamne, auzi-mă
acum cu foc, ca să cunoască astăzi
poporul acesta că Tu singur ești
Dumnezeu în Israel și că eu sunt
slujitorul Tău. Auzi-mă, Doamne, auzi-
mă, ca să cunoască poporul acesta că
Tu, Doamne, ești Dumnezeu și că Tu le
întorci inima la Tine!». Și s-a pogorât
foc de la Domnul și a mistuit arderea de
tot și lemnele și pietrele și țărâna și a
mistuit și toată apa care era în șanț. Și
tot poporul, când a văzut aceasta, a
căzut cu fața la pământ și a zis: «Domnul
este Dumnezeu, Domnul este Dum-
nezeu!»” (III Regi 18, 36-39).

❖ **Rugăciunea Prorocului Iona din
pânțelele chitului**: „Atunci s-a rugat
Iona din pânțelele peștelui către
Domnul Dumnezeu lui, zicând:
«Strigat-am către Domnul în strâm-
torarea mea, și El m-a auzit; din
pânțelele locuinței morților către El am
strigat, și El a luat aminte la glasul
meu!»” (Iona 2, 2-3).

❖ **Rugăciunea Susanei, aflată în
primejdie de a fi osândită la moarte
pe nedrept**: „Și strigând cu glas mare,
Susana a zis: «Dumnezeule Cel Veșnic,
Cunoscătorul celor ascunse, Care știi
toate mai înainte de a se face, Tu știi că
minciuni au spus ei asupra mea. Și iată
mor, nefăcând nimic din cele ce au
viclenit aceștia asupra mea». Și a auzit
Dumnezeu glasul ei și, când o duceau să
o piardă, a deșteptat duhul într-un prunc
tânăr, căruia îi era numele Daniel”
(Istoria Susanei 1, 42-44). Vechiul Tes-
tament se încheie cu rugăciunea de
pocăință strigătoare la cer a regelui
Manase dus în robie în Babilon.

Noul Legământ

și strigarea către Dumnezeu
În Noul Testament, rugăciuni stri-
gătoare la cer sunt: **Rugăciunea
femeii cananeence**: „Doamne,
ajută-mă!” (Matei 15, 25). **Rugăciunea
Sfinților Apostoli din corabie**: „În-
vățătorule, Învățătorule, pierim!” (Luca
8, 24). **Rugăciunea Sfântului Apostol
Petru, din valuri**: „Dar văzând vântul,
s-a temut și, începând să se scufunde, a
strigat, zicând: Doamne, scapă-mă!”

(Matei 14, 30). **Rugăciunea smerită a
vameșului din templu**: „Iar vameșul,
departe stând, nu voia nici ochii să-și
ridice către cer, ci-și bătea pieptul,
zicând: «Dumnezeule, fii milostiv mie,
păcătosului!»” (Luca 18, 13). **Rugăciunea
tâlharului de pe cruce**: „Pomeneste-
mă, Doamne, când vei veni în împărăția
Ta. Și Iisus i-a zis: Adevărat grăiesc ție,
astăzi vei fi cu Mine în rai” (Luca 23,
42-43). **Rugăciunea Sfântului Arhi-
diacon Ștefan din ceasul morții sale**:
„Și îl băteau cu pietre pe Ștefan, care se
ruga și zicea: Doamne, Iisuse, primește
duhul meu! Și, îngenunchind, a strigat
cu glas mare: Doamne, nu le socoti lor
păcatul acesta! Și zicând acestea, a
murit” (Faptele Apostolilor 7, 59-60).
Rugăciunea strigătoare la cer l-a răpit
pe Sfântul Apostol Pavel până la al
treilea cer (cf. II Corinteni 12, 1-4).

Prin urmare, rugăciunile strigătoare
la cer ne despart orice Mare Roșie aflată
în fața noastră, ne izvorăsc apă din
stâncă, ne pogoară foc din cer, ne
izbăvesc din pânțelele chitului, ne
scapă de la moarte, ne mântuiesc din
furtună și ne ridică din valurile vieții.
Rugăciuni strigătoare la cer sunt
Rugăciunile Bisericii lui Hristos, prin
Sfânta Liturghie și Sfintele Taine și
ierurgii; precum și rugăciunile per-
sonale sau particulare ale creștinilor
credincioși ortodocși, mireni, monahi,
clerici și ierarhi. Rugăciuni strigătoare
la pereți sunt rugăciunile slabe, stinse,
formale, pline de neatenție, lipsite de
credință și de convingere, expresie a
unui suflet căldicel. Ritualurile păgâ-
nești ale preoților lui Baal și ai Astartei
erau rugăciuni strigătoare la pereți; pe
când rugăciunea Sfântului Proroc Ilie
Teseviteanul, plină de credință puternică
în Dumnezeu Cel adevărat, al lui
Avraam, Isaac și Iacob, este model
pentru toate veacurile de rugăciune
strigătoare la cer și pogorătoare de foc
dumnezeiesc din cer. Într-o lume plină
de rugăciuni strigătoare la pereți, avem
nevoie de rugăciunile strigătoare la cer
ale sfinților. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 30 IANUARIE - 6 FEBRUARIE 2022

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 30.01	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 32-a după Rusalii (a lui Zahau) - † Sfinții Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur Utrenia, Sfânta Liturghie
Mărti 1.02	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Slujbă de priveghere
Miercuri 2.02	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie – (†) Întâmpinarea Domnului
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 4.02	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie, Acatist
Sâmbătă 5.02	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 6.02	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 17-a după Rusalii (a Cananeencei) - Utrenia, Sf. Liturghie